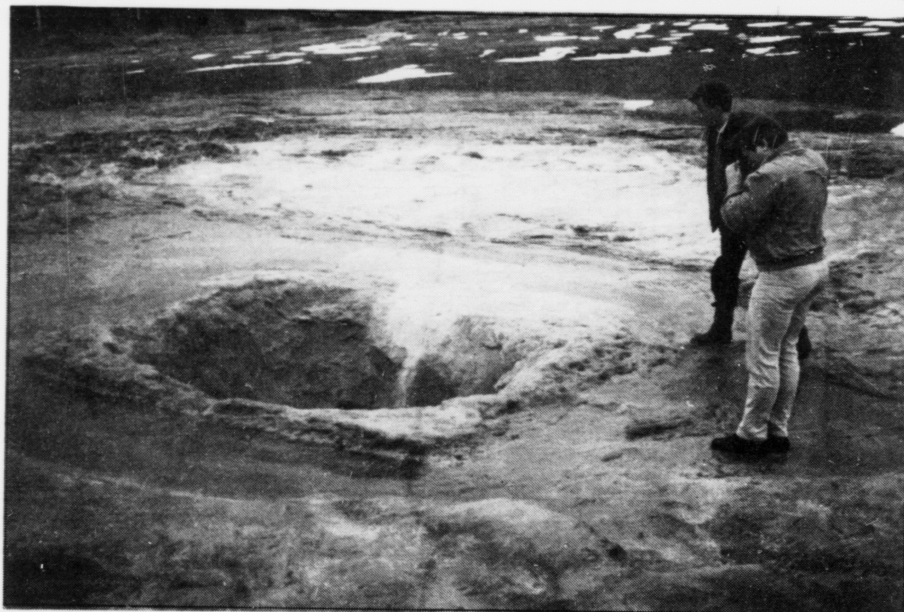

allar so væl uttanat sum tað, hann varpaði út í elstovugangin.

Á »Gauki á Stöng« kanst tú syngja »Leið meg eina ferð enn út á dekkið« uttan at vera tveittur út á dyr ella sligin niður ella bæði tvey.

Gullfoss frystur

Fá lond í hesum heimi hava so ríka og fjølbroytta náttúru sum Ísland. Har er alt, eisini skógur og í skrivandi lotu kann eg ikki koma á nakað nátturufyrbrigdi, sum ikki er í Íslandi.

Er sýnið gott og rúturin ikki alt ov skitin, er tað upplivsi fyrri livið at flúgva seinasta tíman frá Egilsstöðum, har Føroyaflúgvarin millumlendir, til Reykjavíkar. Tú gloymir alt um tollaran á Egilsstöðum, sum fyrst av øllum spurdi, um tú hevði nakað kjøt við. Spurningurin er ikki so login kortini. Íslendingar ansa sera væl eftir, at ongar djórasjúkur koma inn í landið. Hundasjúkan er tó undantikin, og tí spyrja teir fyrst um kjøtið, síðani um tollfrii lummafleskurnar.

Meskarnir í íslenska veganetinum gerast stórir og stórir, sum tað tekur at liða út á veturin. Men hetta er »ekker mál«, sum tey brúka móti øllum vandum og ivamálum. Útferðir eru til Geysir og Gullfoss hvørja viku allan veturin á tamb. Farið verður í myrkri og komið aftur í myrkri.

Hjá okkum bleiv ferðin ikki so drúgv. Vit fóru í einum leigaðum persónabili. Vilhjálmur, ein ungur studentur, koyrdi okkum við fúkandi ferð uttan pik-

ar ella ketur á tí glerstoytta vegnum, ein góðan tein í vinstru síðu, tí vit sluppu ikki yvir í høgru. Tá vit náðuðust Gullfossi vóru vit einasti bilur í vetrarlandinum og í kolandi stormi sóu vit hetta tignarliga meistara-verkið Gullfoss, sum hendan dagin skuldi itið Silurfoss. Ikki minni vakur um veturin.

Geysir er deyður, men Strokkrur goysir uttan mun til veðurlag og áskoðarar og uttan grønsápu. Tá runnið er í hann aftur, temir hann seg, og tá ræður um ikki at vera ov nær við Instamatictinum, tí Strokkrur er heitur alt árið.

Á vegnum er so Skálholt við 11. kirkjuni, vígd í 1963, og einasta fólka-háskúlanum í Íslandi. Hvergerði við vakstrarhúsunum og Selfoss, har tú í Fossnesti kanst keypa kaffi og risastofar kleynur fyrri 52 ískrónur.

Aðrar útferðir eru eisini, og sjálvandi ber til at ferðast á egnari hond. Flogsamband er um alt landið, bussar koyra, tá teir kunna, og bilar kunna leigast.

Havast skal tó altíð í huganum, at íslendski veturin er ramari álvári enn tann føroyski, og enn hevur ongin útlendingur rópt hurra fyrri teimum íslendsku vegnum.

So tað munnu vera íslendsk ár, okkara góði bilstjóri Vilhjálmur, meinti við, tá hann segði okkum, at meðalaldurin hjá bilum í Íslandi er tíggu ár.

Reykjavík by Night

Sjálvandi komu nógv tey flestu ferðafólkini til Ís-

lands um summarið.

Men tað ber væl til at ferðast hagar um veturin. Sveinn Sæmundsson, stjóri fyrri PR-deildini hjá Icelandair, greiðir frá, at fleiri og fleiri fólk úr hinum Norðurlöndum, Noregi og Svøríki til dæmis, koma til Íslands. Hetta er ferð, tey kalla »Break Away«. Onnur royna »Stopover«, nakrar dagar í Reykjavík á veg til ella úr USA.

Og Reykjavík er avgjørt ikki nakar keðiligur býur at steðga á í. Heldur ikki um veturin. Har eru nógvir góðir matstaðir við eitt nú fiskarættum, sum íslendingar eru farnir at gera nógv burtúrur. Í miðbýnum er nógv um at vera, tá veðrið er gott.

Har eru sølubúðir í gongugøtuni, rópini frá blaðseljarum, og við Tjörnina skoyta tey ungu eftir skúlatíð. Men dunnurnar hava sín hyl í krókinum við gamla leikhúsið, lónó. Ongar dunnur í heiminum fáa so nógv breið sum hesar. Og gongur tú ein kaitur sært tú ivaleyst eisini okkurt spennandi.

Hóast tað er nátt næstan alt samdøgrið um háveturin, so byrjar

Ferðafólk missa ondina, tá tey koma inn í handlarnar við teimum avbera vøkru ullarklæðunum. Hvørt plagg er eitt listaverk. Tíverri fáa vit ikki prentað í teimum røttu litunum

Strokkrur, sum er einar hundrað metrar frá Geysi, goysir við jøvnum millumbili, uttan mun til um nakar áskoðari er ella ikki.

Her hava Sigmar, blaðmaður á Dimmalætting, og Vilhjálmur, bilstjóri, hættað sær út á tromina millum tvey gos

(mynd: hd)

Reykjavík by Night kortini ikki fyrr enn tíðliga um kvølið. Úrvalið av dansi- støðum er stórt og gott. Til dæmis Broadway, størsta dansistað í Norð- ureuropa. Vit finga ong- antið rættliga greiðu á, hvussu nógvum Broad- way hýsir. Onkur segði 1.500, onkur annar 2.000.

Íslendingar brúka nógv at fara út at eta, áðrenn tey fara í dans — á sama staðnum. Sjónvarpið hevur ikki sama vald á fólk, sum her hjá okkum, har ikki ein kjaftur sæst utt- andura fyrr enn átta minuttir eftir at dags- skráin fyrri næsta dag hevur staðið á rútinum.

Tað ber eisini til at fara í biograf, leikhús, til kon- sertir.

Samanumtikið: Ísland er eins og øll onnur lond vert eina vitjan. Men biligt er tað ikki!

Vestmannaoyggjarnar eru ikki nevndar. Tað er tí, tær eru evni til eina heila grein fyrri seg. Og hon kemur.

Astandið er erfitt, en þó er til ljós punktur í tilverunni

Visitólutryggð aveltasmla á öllum sýningum.

Sýnd kl. 5, 7 og 9.
Laugardaga kl. 5, 7, 9 og 11.
Sunnudaga kl. 3, 5, 7 og 9.

Íslenska sjónvarpið byrjaði í 1966 og hevur, fingur vit at vita, litla ella onga ávirkan longur á fritíðina hjá fólk. Nógvir biografar eru, og í Nýja Bíó ber til at siggja føroyskan dans og føroyskan leik í filminum »Dalalíf«.

Tá vit komu í Broadway fyrri klokkan niggju eitt friggja- kvøld, sjónvarpskvøld, vóru har longu yvir túsund fólk

